

La Clandestina: «La gent adopta el cor de les cançons, no tant els personatges de la història»

La banda publica el segon disc, 'Entre llençols', que ens desentrellen mentre estrenem el clip d'un dels temes que el configuren: «T'esperaré»

La Clandestina descobreix el seu segon llarga durada: *Entre llençols* (Crea Music, 2021), en què ha fet un pas endavant quant a producció, sonoritat i projecte, que ha crescut amb dues noves incorporacions a la banda, un nou productor i una nova discogràfica. Parlem amb ells d'aquesta evolució i del nou disc, i estrenem en primícia el clip d'un dels temes que el conformen: "T'esperaré"

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=OzThbli1ipl>

Han passat 3 anys des que va sortir 'La força d'un instant' (autoeditat, 2018). Com, quan i per què neix el nou àlbum 'Entre llençols'?

El nou disc neix a principis del 2020, amb un regust d'enyorança dels moments on ens podíem relacionar com ens agrada. On es creaven espais on poder conèixer gent nova i viure totes aquelles sensacions d'incertesa que ens provoquen les novetats a la vida. També parla de relacions amoroses, de conèixe'ns i autoconèixe'ns. Tot això passat per un filtre d'optimisme i d'estima.

El primer senzill d'avançament que vau presentar va ser "Endevina". Què té d'especial per ser el primer a descobrir aquest nou treball?

No ens va costar gaire decidir-nos per "Endevina" com a senzill d'aquest segon disc. Vam coincidir ràpidament els membres del grup i l'equip de tècnics i productors del disc. És un sentiment molt universal, amb una tornada molt enganxosa, i que desprèn molt bones vibracions, té bons ingredients per ser un primer senzill. A banda, reflecteix molt bé el canvi d'estil que ha fet la banda respecte al disc anterior i això per nosaltres era important. Treure un disc a mitja pandèmia és prou desgavellat sobretot per un grup emergent com nosaltres, però necessitàvem ensenyar a la gent el canvi que havíem decidit fer, no serà pas pels concerts que podrem fer.

El títol sembla una invitació a imaginar el futur o a mirar endavant. Per què escolliu aquest nom?

Les relacions, sobretot quan comencen, són plenes d'incògnites que a mesura que es van compartint es van resolent, ja sigui directament o indirecta. Les relacions desprenen passió, amor, por, empatia, i un llarg etcètera de sensacions i emocions, però és amb el temps on es va posant cada sentiment al seu lloc, uns ressalten i els altres amainen. I mentre ho vius és un constant joc d'endevinalles que, al final, com bé dius, t'aniran fent imaginar un futur.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=wTEIEHGSNTU>

Per aquest segon llarga durada compteu amb noves incorporacions a la banda i també amb un nou productor musical. Què ha suposat la seva participació quant als canvis en l'estil musical i a l'hora de compondre les lletres?

Teníem clar que volíem fer un pas endavant, i que el volíem fer diferent al primer disc. És per això que vam passar de gravar a casa a fer la inversió de gravar amb el Marc Martin, un productor amb molt de recorregut, i entre molts d'altres, amb un premi Enderrock a l'esquena. A ell se'l coneix sobretot per produccions més d'estil pop-rock, i la banda era cap on volíem anar en certa manera, sense perdre la nostra essència. A més, aquest pas ens ha permès incorporar-nos també a l'equip de la discogràfica CreaMusic, amb qui, braç a braç, hem anat gestant tot el que ha anat sortint i el que encara queda per sortir. A nivell de banda, és el primer disc que gravem amb la formació que portàvem rodant aquest últim any i això s'ha notat. Dos dels músics no havien gravat el disc anterior, i la seva aportació ha estat molt rellevant. Hem tractat molt diferent les guitarres elèctriques, tant pel que fa al dibuix, com al so, i el piano ha passat a agafar molt protagonisme. A nivell de compondre lletres hem seguit la mateixa línia que teníem des de sempre, però sí que és cert que aquest disc l'hem escrit més membres que l'anterior.

Al mig de l'àlbum, a la cançó "Records", hi dieu: "et convindria [...] escriure estrofes que no siguin poesia ni neguit, i que parlin d'aquells contes que vas viure de petit". Les vostres cançons, precisament, ho fan tot alhora; parlen de lluita (neguit), d'amor (poesia) i expliquen històries (contes). Com escolliu aquestes temàtiques a tractar i quina importància hi doneu?

Resulta tòpic però és cert: molta gent escriu per necessitat, per inquietud, i parla de tot allò que li passa. Sí que és cert, que sovint intentes col·lectivitzar allò que escrius, que parli del tu, però aferrant-te a aquelles coses on la gent també s'hi pot sentir identificada i pot traslladar al seu dia a dia. És una manera de fer pròximes les cançons. La gent adopta el cor de les cançons, no tant els personatges de la història, sinó el que senten, com ho viuen, etc. Per nosaltres, les lletres són primordials. Ens agrada fer música festiva, alegre, fins i tot optimista, però que tot això no ens faci banalitzar les lletres ni el contingut. Tenim coses a dir, vivim, vivim plorant però també vivim ballant, ens agrada poder parlar de tot en qualsevol moment i ens agrada viure-ho tot.

Què és el que més destacaríeu d'aquest darrer disc?

És un pas endavant sens dubte per la banda. Tant cap a l'exterior com internament. Segurament el més destacable de cara enfora és el canvi musical. Incorporem electrònica, portem un so més modern, més pop i més enèrgic. Els arranjaments de guitarres i vents són molt diferents al primer i la gent ho notarà ràpid. Un punt molt important també és que comptem amb el suport de CreaMusic, i això ens ha donat moltes alegries i molta visió de com funciona tota la indústria musical.

